A°. 1830. N°. 39.

SURINAAM- SCHE KRANT.

VRIJDAG, DEN 14den MEI.

Algemeene Secretarij.

Den 12 Mei 1830.

Alzoo G. H. BROUWER, qq. en J. A. F. STIERLING, qq., als generale gemagtigden van den uitlandigen P. D. VAN DE VIJVER, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie voor den Slaaf DONNÉ, bij den Heiligen Doop genaamd ALBERTUS, gemelden P. D. VAN DE VIJVER in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *Zes* weken, na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen, zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *13 Mei, 1830.*

De *Beobachter* deelt berigten uit Konstantinopel mede, die tot den 10den December loopen, en waaruit blijkt, dat de buitengewone Russische Gezant, Graaf *Orloff*, die den 27sten November met den Staatsraad *Butenieff* te Konstantinopel was aangekomen, den 5den December in de Kazerne van Ramis-Tschifdik een bijzonder gehoor bij den Sultan gehad, en denzelven eenen eigenhandigen brief van den Keizer van Rusland overhandigd had. De komst van dezen Staatsman, en het gerucht dat de Heer *de Ribaupierre* zich op zijne reis naar Konstantinopel een tijd lang te Napoli di Romania zoude ophouden, had onder de vreemde Gezanten, en vooral bij het Engelsche gezantschap zeer veel beweging veroorzaakt. D Turksche ambtenaren, die te Adrianopel de onderhandelingen over den vrede gevoerd hadden, waren te Konstantinopel teruggekomen, en *Zadic*-Effendi had zijne werkzaamheden als Defter-Dar (Minister van Finantiën) weder aanvaard. Bij de Porte werden talrijke Raadsvergaderingen gehouden, waartoe alle hoogere burgerlijke en krijgs ambtenaren, met uitzondering der geestelijkheid, geroepen werden; en men vermoedde, dat daarin over gewigtige hervormingen in het binnenlandsch bestuur, het krijgswezen, en het beheer der geldmiddelen beraadslaagd wierd.

De berigten, welke de Porte ontving uit de gewesten, die onlangs door de Russen ontruimd zijn, waren zeer gunstig; daaruit bleek, dat het bevelschrift, hetwelk aan *Alisch*-Pacha, tegenwoordigen bevelhebber van Adrianopel, gezonden was, en waarbij aan de Kristelijke onderdanen eene volkomene kwijtschelding wegens hunne gedragingen gedurende den oorlog toegezegd werd, een zeer goeden indruk gemaakt had. De Grootvizier werd uit Schumla te Adrianopel verwacht.

— Uit Smijrna wordt gemeld, dat *Kutschuk-Mehmed-Aga Kara-Osman-Oglu* den 29sten November te Magnesia zijnen intogt gehouden had, en dat de vreugde van het volk onbeschrijfelijk was, over het herstel van dit Opperhoofd in deszelfs vorige betrekkingen. Den 3den December was te Magnesia een bevelschrift des Sultans afgekondigd, waarbij genoemd Opperhoofd tot Seraskier benoemd, en aan denzelven opgedragen werd, om gezamenlijk met *Elles-Aga*, en *Davas-Oglu*, die onder zijne bevelen gesteld werden, onverwijld krachtdadige maatregelen tot demping van de onlusten in die gewesten te nemen; met bevel om de steden en dorpen, die met de opstandelingen gemeene zaak maakten, en zich gewapenderhand tegen het herstel der bevoegde overheden verzetteden, met de uiterste gestrengheid te behandelen, maar eene volkomene kwijtschelding te verleenen aan al degenen, die tot hunnen pligt terug keerden. De nieuwe Seraskier was, ten gevolge van dit bevel, den eigen dag met 2000 man voetvolk opgebroken, en zoude eene afdeeling, die te Kassaba stond, aan zich trekken. De bevelhebber van Pergamo, was gelast, om 4500 man ter beschikking van den Seraskier te stellen.

Men schat het getal der bedelaars te Londen, zoo mannen als vrouwen, op 7000 die dagelijks elk twee engelsche schellingen, dat is *f* 1,20 cents, door hun verachtelijk bedrijf winnen, en dus in het geheel, dag voor dag, meer als *f* 7000 aan de Ingezetenen kosten. Men wil, dat de politie dit weet, ja, zelfs begunstigd. (Het laatste durft men naauwelijks gelooven.)

Sedert eenigen tijd zijn vele Engelschen, voor weinig geld, in bezit geraakt van schilderijen van groote waarde. De opmerkelijkste is den *Hamlet*, geschilderd door *Ant. van Dijk*, en toevallig in eene verkooping te Brussel gekocht, door den heer *Prince Gordon*, voor 5 francs, die hetzelve weder verkocht heeft, voor omtrent zooveel honderd guineën.

In een onzer zuid-Nederlandsche Dagbladen leest men het volgende: *Gruwelen eener stiefmoeder.* — De burgemeester van Ensival (provincie Luik) heeft in een huis der gemeente ontdekt, eenen jongen van omtrent 13 jaren, sedert vier maanden in een gat gemoffeld, hetwelk opzettelijk in eene kamer der woning daartoe gemaakt was. Dezen ongelukkige, slechts levende van hetgeen hem als aan eenen hond wierd toegeworpen, half naakt en overdekt van drek en ongedierte, heeft tranen van medelijden afgeperst aan al wie hem gezien heeft. Het geheel van zijn ligchaam leverde slechts eene mismaakte verzameling van vleesch en beenen op. Den hier Burgemeester heeft dit eens oedig kind alle zorgen doen toedienen, welke deszelfs bejammeringswaardigen toestand vereischten, en de inwoners van Ensival hebben zich beijverd eene geld-verzameling voor hem op te doen. De vrouw, of liever het wanschepsel, welke dezen jongeling aldus heeft behandeld, bewoond maar sedert negen maanden in meergemelde gemeente; drie anderen kinderen van haren man, waren eenigen tijd geleden, door haar gedwongen geweest, huns vaders huis te verlaten.

MENGELWERK.

TRIPOLI.

Behalve de stad van dezen naam, en derzelver bijbehoorende omstreek, zijn nog onderscheidene kleinere en grootere gewesten van den Pacha van Tripoli of geheel afhankelijk en door hem beheerscht, of hem enkel schatpligtig. Tot de eerste soort behoort Mesurata, alwaar een Aga den Pacha vertegenwoordigt en verheerscht. Dit gewest strekt zich, van Tripoli tot van Kaap Mesurata, ongeveer ter lengte van 30 mijlen, meerendeels langs de kust uit; het is de meest bezochte landstreek, dewijl in Mesurata eene tweede haven ligt, in welker dorp en kasteel de zoo even genoemde Aga, als stedehouder van den Pacha, zijnen zetel vestigt. De weg van Tripoli derwaarts voert over Lebida (het *Leptis magna* der Ouden,) alwaar zeer belangwekkende antike bouwvallen voorhanden zijn, die zich over 3 (engelsch) mijlen lengte en 2 (eng.) mijlen breedte uitstrekken.

De gewesten Bengazi en Derne, beide onder eenen van Tripoli afhankelijken Bey staande, breiden zich naar inwaarts in het land uit, zoo als, ook het gewest Andechelab, dat, nog 4 dagreizen van Derne verwijderd, geheel en al in het Binnenland ligt. — Als schatpligtig aan Tripoli komt, in de eerste plaats, de beheerscher van Fezzan in aanmerking, die den titel van Sultan voert. Hij betaalt een jaarlijksch leenregt van 5000 Metakalis, of 450 oncen stofgoud. Zijne hoofdstad is Mearzac, die, door hare ligging en voortbrengselen gewigtig, eene stapelplaats is voor alle goederen, welke van het Zuiden, uit de binnenlanden van Afrika, en van het Noorden, over Tripoli uit Europa komen. — Ghedemer, in het Zuidwesten van Tripoli, op eene Oase der Woestijnvlakte Zaara gelegen, betaalt jaarlijks aan Tripoli eene schatting in stofgoud, bij wijze van beschermregter, daar dit gewest, voorheen aan dien staat onderworpen geweest zijnde, zich onlangs onafhankelijk gemaakt, en zich tot eene kleine republiek heeft geconstitueerd.

De stad Tripoli zelve heeft niet meer dan 25,000 inwoners, zij ligt op eene landtong in eene zeer vruchtbare streek. De haven is niet zeer groote en ruim, doch dit vergoedt zij rijkelijk door de veilige ankerplaats welke zij den zeevarenden op alle tijden desjaars verzekert. Uit hoofde van de gezegde mindere ruimte kan zij alleen schepen ter grootte eener oorlogskorvet opnemen. Op eenen kleinen afstand van de stad beginnen reeds de woestijnvlakten; westelijk van dezelve tot aan het Tunisische gebied wonen niet dan Bedouïnen-horden. De vaart langs de kust is niet zoo gevaarlijk als de onwetendheid der zeevarenden zulks opgeeft, maar het strand ligt langs den oever henen genoegzaam geheel vlak, en de heerschende kuststroom Zuidoostwaarts, zoo als ook de menigvuldige Noorden- en Noord-Westen Winden in den herfst en voorwinter, storten vaak de zeelieden in verderf, dewijl zij, door eene naauwkeurige kennis der kusten zich tegen alle deze dreigende gevaren niet vrijwaren kunnen. Tegen het Oosten, meer naar den moerassigen inham der groote Syrta henen, wordt dit gevaar nog merkelijk grooter, en is steeds de voortdurende hindernis tegen de welvaart dezer kustelijke landstreek geweest die van de landzijde op eene, voor haar nadeelige wijze, naar het stelsel der Roofstaten, despotisch, beheerscht, dat wil zeggen: altijd van voren af aan wederom verwoest wordt.

Naar beneden reikt de Tripolitaansche heerschappij nog tot aan Kaap Razatin en tot aan de haven van Bomba, eene streek ter lengte van 160 geogr. mijlen. Naar het binnenland henen is hare uitgebreidheid zeer ongelijk; Oostwaarts zeer beperkt, Zuidwaarts, zoo als wij reeds opmerkten, tot aan Fezzan. De omstreek van Tripoli wordt, onder alle staten der Barbaarsche kust, het meest door Europeërs bezocht. De kustzoom van den golf Calles aan de Westzijde des Rijks tot aan de Hoofdstad Tripoli, is genoegzaam nog geheel onbekend; hetwelk dan ook het aan alle zeekaarten gemeene gebrek te dezen aanzien veroorzaakt. Volgens Blacquière zouden de Franschen in deze steppen de meeste observatie posten bezitten.

De inkomsten van tolregten enz. van alle de gewesten te zamengenomen, bedragen jaarlijks ruim 150,000 Plasters. Buitendien wordt het inkomen des Pachas nog vermeerderd door de kaperijen, die grootendeels voor zijne rekening gedaan worden. In 4 jaren tijds (van 1818 tot 1822) hebben de kapers 25 groote Siciliaanschen schepen, 17 groote Zweedsche, 1 Sardinsche, 1 Amerikaansch, dat voor rekening van Marseille voer, genomen, ding van den vrede, deels tot losgeld. Het aantal kapers, welke de Pacha houdt, bedroeg, vóór geruimen tijd, 16 gewapende schepen, waaronder 1 fregat, 4 brikken, 4 polakkers, nez., die zamen 171 vuurmonden voerden. De waarde der ladingen bedroeg tot over de 160,000 piasters. Gedurende den zelfden tijd had de Pacha ontvangen van Denemarken

55,000, van Zweden 170,00, van de Nederlanden 80,000 piasters, deels tot instandhou- In lateren tijd is de staat der zeemagt echter over het algemeen zeer veranderd. Vooral heeft de Pacha eene groote menigte kononcerbooten aangeschaft, die, bij de weinige diepte der zee in de nabijheid van den oever, tegen vijandelijk naderende groote schepen, den besten dienst verrigten. De Pacha van Tripoli doet jaarlijks muntstukken met het beeldtenis des Sultans slaan; maar deze muntstukken hebben met alle andere Oostersche geldspeciën dit gemeen, dat derzelver gehalte, van jaar tot jaar, door toevoeging van onedeler metalen, slechter gemaakt wordt. In Tripoli, wel is waar, rekent men nog met kleine piasters; als de gewone landsmunt zijnde: maar bij grootere betalingen worden Boek en Rekening in Spaansche piasters en Sequinen van Hatiro gehouden. De bank van Tripoli berust in handen van eenige weinige Handelshuizen; de cours staat zeer slecht, men verliest op Tripoli 16, 20 tot 25 pCt. Den voordeeligsten Handel drijft Tripoli met de staten des grooten Sultans. Het is de eigenlijke markt voor zijne slaven en vrouwen. De staatkundige omkeeringen van Europa hebben eenen ongemeenen invloed op den Handel van dit wereldeel gehad; de zeehandel heeft nog slechts een gering aantal schepen, en ook de binnenlandsche vaart is onbeduidend. Tijdens de Malthezer ridders nog bestonden, was deze Handel verre weg uitgebreider en gewigtiger, dewijl de van dit eiland varende kruissers den regtstreekschen tusschenhandel van Tunis vermeerderden.

Als doortogts-punt is Tripoli hoogstgewigtig. Inzonderheid neemt de Karavaan van en naar Mekka stofgoud, was, struisveeren, en andere artikelen uit de Afrikaansche Binnenlanden in, en brengt zij van Marokko de groote zijden en wollen voetkleeden, barakans genaamd, maroquin, reukwerk, oogverw, (*Tarwé*,) lippenverw (*Zoël*) antimonium en verscheidene droogerijen, enz. mede als ook onderscheidene muntsoorten, welke zij te Tripoli tegen Oostenrijksche daalders en piasters tracht om te zetten, dewijl beide in den Handel van Mekka het meest gezocht zijn. Dikwerf ook belaadt zich de karavaan met Europesche manufactuur-goederen en Indische stoffen, van welke intusschen slechts een gering gedeelte, te Tripoli zelve, in den Handel omgezet, en voor Tripolitaansche waren, welker verkoop geoorloofd is, verruild wordt. Zoo koopt men aldaar voor de Europesche markt de struisveeren en was, en geregeld verzocht zich daartegen ieder huisgezin van kleedingstukken, en alles wat verder voor vrouwen en kinderen noodig is. Op de terugreis, die een jaar later geschiedt, legt de Karavaan op nieuw te Tripoli aan, beladen met alle soorten van Indische waren, paarlen, specerijen, aloëhout en ander reukwerk, met Koffij en de overige Aziatische produkten. De verkoop der wijnen en van het gedistilleerd is tegen eene jaarlijksche som van 18,000 Spaansche piasters verpacht. De verpachting van tabak en buskruid brengt jaarlijks 6000 Spaansche piaster op. Het stelsel der tolregten en staatsinkomsten is echter aan onophoudelijke afwisselingen, en geheel aan des Pacha's willekeur onderworpen. Alles, wat in het land ingevoerd wordt, is aan belasting onderworpen, slechts de bedevaartgangers naar Mekka betalen voor hunne waren geene in- of uitgaande regten. De uitvoerwaarde bedraagt, gemiddeld berekend, 206,950 piasters; die van den invoer wordt op 194,000 piasters begroot, zoo dat, zamengevat, de balans voor Tripoli een batig slot oplevert.

EEN MERKWAARDIGE DROOM.

De Heer THORNTON te *Fulham*, bij *Londen*, droomde eens op eenen nacht, dat zijn tuinman zich gereed maakte, om zijne keukenmeid te vermoorden. Hij ontwaakte, zocht dit verschijnsel uit zijne gedachten te verbannen, en weder in te slapen. Naauwelijks had hij echter zijne oogen gesloten, of hij zag hetzelfde akelige tooneel op nieuws. Verschrikt door deze buitengewoon herhaalde waarschuwing, stond hij spoedig op, nam het nachtlicht in de hand, verliet zijne kamer, en ging naar beneden, met oogmerk, om zich naar de plaats te begeven, waar volgens zijnen droom, de misdaad gepleegd zou worden. Het was omtrent vier ure. De lucht was helder en koud, en de maan scheen. Hoe stond hij verwonderd, toen hij den naasten weg naar den tuin, door de keuken gaande, de keukenmeid daar zag staan in het wit gekleed, en gereed staande, haren hoed op te zetten en haren mantel om te hangen, als maakte zij zich reisvaardig. Toen hij haar vraagde, wat zij in een zoo ongewoon uur en in zulk eene kleeding hier déed, bekende zij hem, dat zij gereed stond met den tuinman te trouwen, dat zij tot dat oogmerk naar een naburig dorp wilde gaan, en dat de tuinman MARKUS aan het einde van den tuin met een paard en eene kar op haar wachtte, om haar naar de kerk te rijden.

De Heer THORNTON zeide daarop, dat hij niets tegen dit huwelijk had, maar bestrafte haar echter over hare handelwijs, en beval haar, eenige minuten te wachten, totdat hij terug kwam, dewijl hij vooraf met MARKUS spreken wilde. Hij ging thans terstond naar den tuin; want hij twijfelde zeer aan het goede oogmerk van den minnaar, en de overeenkomst van zijnen droom met de toebereidselen, die hij zag maken, kwamen hem zeer bedenkelijk voor. Hij ging eerst naar het einde van den tuin, waar MARKUS, volgens het zeggen der meid, op haar wachten zou. Alles was hier stil — hier was geen MARKUS, geen paard, geene kar. Nu ging hij dus naar de plaats, hem in den droom vertoond. Hier zag hij een zeer verdacht tooneel, namelijk een' man, die hem den rug toekeerde, en met onvermoeide vlijt een gat groef. Zoo als hij in dit gat stond, scheen dit omtrent vierdehalf voet diep, even zoo breed, en omtrent zes voet lang te zijn, en had alle teekenen van een graf.

De Heer THORNTON naderde hem stil, greep hem plotseling met eene forsche hand bij den schouder. — MARKUS keerde zich om, herkende sidderend zijnen Heer, viel in flaauwte, maar bekende, bijkomende, dat hij voornemens geweest was, de keukenmeid te vermoorden en hier te begraven.

ADVERTENTIEN.

KURATORS DER ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zullen op Dingsdag, den 18den dezer, des namiddags ten *Vier* uren, publiek door den Vendumeester J. E. LIJONS, doen verkoopen: Mans en Vrouwen Kleederen, aankomende de Boedels *CARL ANTON STURENBURG; JAN HENDRIK JAMAAR; ANTOINETTA PLANTEAU, Wed. U. WILKENS*; en de Vrije *SANSSOUCI* van *GERHOLDT*.

Alsmede den Neger FERDINAND, aankomende de firma van *WM. CARBIN EN Co.*

Paramaribo, 13 Mei, 1830.

C. A. FISCO, 2de Commies.

KURATORS DER ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zullen op Dingsdag, den 18den dezer, des namiddags ten *Vier* uren, publiek door den Vendumeester J. E. LIJONS, doen verkoopen: Mans en Vrouwen Kleederen, enz., enz., aankomende de *Desolate* Boedels: *JAN ORTELÉE; F. BAEKHUIS; J. P. SMITH, JR.; J. G. L. FABRICIUS; JOSEPH PINTO; ISAAC DIAS MOTTA; MOSES ABENDALAK*; de vrije *ADRIAAN* van *NEGREB*; en de vrije *PRIMO* van *EIJMA*; van alle welke Boedels er geene genoegzame Goederen zijn gevonden om Crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo, 13 Mei, 1830.

C. A. FISCO, 2de Commies.

De publieke verkoop van de Plantagie *UIT EN THUIS*, gelegen aan de rivier *Suriname*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de Plantagien *Mon Plaisir* en *de Twee Kinderen*, aankomende voor de helfte den Boedel wijlen den Heer U. M. ARONS, zal al nu plaats hebben op aanstaande Woensdag, den 19den dezer, 's morgens ten 9 uren, ten huize van en door den Vendumeester J. E. LIJONS, alwaar de bewijzen van eigendom en veil-conditien, gelijk mede de Inventaris der Plantagie, voor een ieder ter *visie* liggen.

Paramaribo, 11 Mei, 1830.

P. H. ARONS, qq.

S. F. FLU, qq.

Aangebragt per de *Suriname*, Kapt. WM. LANDZAAT, en te bekomen bij de Ondergeteekende:

Allerbeste Boter; Zoetemelksche, Leidsche, Edammer en Zwitsersche Kazen; heele en kwart tonnen gezout Vleesch en Spek.

½ en ¼ rook Zalmen; gebraden Kalfs en Ossenschijven; Ossen Hazen, ad idem in blik; Rooktongen; Saucijs de Bologne; Mootzalm; Pekelworst; Saucijsjes in vaatjes; gezoute en gemarineerde Paling in potten; ¼ ankers Zuur- en Roode Kool; Snijboonen; Spersieboonen; Bloemkool in bemande potten.

Diverse Geleijen in potten; Essence d'Anchois; Dragon Azijn; Engelsche Mosterd; Elixer Stoughton in fleschjes; Vruchten op brandewijn; diverse Zuren; Anchovis; Morilles; Moncherons en Macaroni in stoopen; gedroogde Vruchten in soorten, enz., enz.

Patent en Raap Olie in pullen; witte en beste Conjac Brandewijn; Likeuren, enz., enz.

Paramaribo, 14 Mei, 1830.

L. D. J. VAN BOMMEL.

Bij *R. VAN SCHUIJLENBORGH EN Co.*, zijn te bekomen de volgende Provisien, aangebragt per Kapt. WM. LANDZAAT; als:

Aardappelen, Boter, Zoetemelksche en Komeine Kazen, en Patent Olie.

Paramaribo, 13 Mei, 1830.

Ontvangen per Kapitein W. LANDZAAT, het Schip *Suriname*:

14 ℔ vaatjes Boter, ½ tonnen Zout Vleesch, ¼ tonnen Spek, Rolpens en Worst in vaatjes, vaatjes Hoofdkaas, Casseer Tongen, Jenever in dubbele kelders; Jenever in kleine kelders, beste Joosjes Thee, Genua Olie, Broodsuiker, enz. — Nog voorradig: differente Stukgoederen, IJzerwaren, en vele Plantaadje behoeften.

Paramaribo, 13 Mei, 1830.

DE MEZA en *B. VAN EMDEN.*

Den Ondergeteekenden, als alleenige liquidateur der opgeloste Firma CORDUA EN BOEDDINGHAUS, is verpligt, nogmaals alle debiteuren dezer Firma, vriendelijk, edoch tevens ook ernstig uit te noodigen, het al noch verschuldigde te willen aanzuiveren; zullende de ondergeteekende anders (hoe ongaarne ook) genoodzaakt zijn, de onwilligen in regten te moeten vervolgen. Die genen, welke somtijds eenige vordering ten lasten van gemelde firma mogten hebben, gelieven zich ten spoedigsten te melden, om na accoord bevinding, betaling te verkrijgen.

Paramaribo, 9 Mei, 1830.

D. F. BOEDDINGHAUS, qq. c. s.

M. A. SALOMONS, zal aanstaande Woensdag, den 19den dezer, 's namiddags ten *Vier* uren, op *VENDU* verkoopen, de navolgende Slaven, met namen:

PRIMO, *Veldneger*; DOROTHEA, *Waschmeid*; AFIE, *Kokin*; en SANTJE met haar Kind CARO, *Huismeid*; aankomende den Boedel wijlen den Heer *JACOB LION ARONS.*

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den dezer, het Schip Suriname. Kapt. W. LANDZAAT, van Amsterdam; Passagiers: *J. K. Romeijn, W. H. Meijer, H. Buddenberg* en *P. Wittig.*

SCHEPEN,

IN *TEXEL* BINNENGEKOMEN.

Den 13 Februarij 1830. K. H. RUIJL. — Den 15den, P. J. KERKHOVEN. — Den 27sten, J. F. SPIEGELBERG. — Den 2den Maart, C. L. ROPERHOFF. — Den 3den, S. HILBRANDTS. — Den 4den, JOHN SMITH. — Den 5den, J. H. TRIP. — Den 11den, R. C. STADA. — Den 12den, K. SPIEGELBERG en D. SPREEUW. — Den 14den, G. W. VAN BARNEVELD KOOIJ. — Den 15den, F. H. ZEILSTRA. — Den 25sten, W. GROEN.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.